

Masia de Llinda

Avinyonet del Penedès

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Sant Sebastià dels Gorgs 08792 AVINYONET DEL PENEDÈS
Emplaçament: Camí de Llinda, S/N

Coordenades:

Latitud: 41.38453
Longitud: 1.75624
UTM Est (X): 396007
UTM Nord (Y): 4582191

Classificació

Número de fitxa: 08013-5
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Conjunt arquitectònic
Estil / època: Medieval Romànic Modern
Segle: XII-XVIII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: Normes Subsidiàries
Número inventari: IPAC Núm. 2527 ACCN
Generalitat:
Accés: Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 0030000009005
Autor de la fitxa: J.M. Huélamo - ARQUEOCIÈNCIA
Data de registre de la fitxa: dv., 15/11/2002 - 01:00

Descripció

Encara que la masia forma un conjunt inseparable amb l'esglésiola, pel seu interès arquitectònic fa que es consideri com a ítem propi. Entre la masia i la capella, avui dia hi ha un cup de vi. El conjunt rural presenta diverses edificacions. De manera sumària es pot dir que el cos principal de la casa té planta rectangular, està cobert amb teulada disposada a

dues vessants, i els murs són de maçoneria, arrebossada en color gris a la façana principal. Te dues portes d'accés, la de la façana principal és d'arc de mig punt de factura molt moderna, en un acabat que segurament substitueix a un altre similar, però de més antic. Resulten d'interès les finestres que es troben a l'alçada del primer pis, recercades mitjançant carreus toscament treballats i amb ampits de pedra, la central presenta un mig festejador per l'interior. A simple vista s'aprecien dos grans cossos de construcció: l'un ocupa dues terceres parts del cos principal de la masia, i l'altre es troba en un extrem que conforma la part restant. Les cantoneres de l'edifici són de carreus de pedra vista. El sostre de la primera planta té maons vistos entre l'embigat pintats amb calç fent la forma d'un rombe en reserva en cada cairó. Destaca dins el mobiliari una còmoda i un rellotge de peu amb la inscripció "LLINDA" al globus i una representació de Napoleó a la base. Existeix, també, una alcova amb decoració de guix pintada en blau i un llit de finals del segle XVIII. A la zona immediata a la capella es troben les edificacions annexes destinades a cups pel vi i, exempt, per l'extrem oposat, hi ha un edifici destinat a magatzem i celler (foto 3), el qual va ser construït l'any 1898 per l'arquitecte Pont i Gomà. El plafó de ceràmica que hi ha a la façana, a sota dels buits respiralls de la part alta de la construcció, amb una representació de Sant Isidre llaurador, és del segle XVIII. Al peu de la façana de la masia principal dins el jardí hi ha elements decoratius fets a base de rajoles esmaltades datables, així mateix, dins el segle XVIII. L'església, annexa, consta d'una nau amb edificació al damunt. Té volta de canó, absis amb arquacions i bandes llombardes als murs. En el mur sud hi ha una finestra de doble esqueixada i una porta refeta d'estil renaixement. Cal assenyalar que al costat N, en una nau dedicada a trull hi ha l'arrencada d'un arc toral, d'una nau i l'absis, tot de grans proporcions, el que fa deduir que l'edifici actual sigui una capella lateral de l'antic edifici.

Observacions:

El dilluns de Pasqua s'hi celebra un aplec. La masia forma un conjunt inseparable de l'esglesiola. Dins la masia es conserven els ornaments litúrgics de la capella així com els vestits sacerdotals i de la Mare de Deu, dins un moble fet expressament per aquesta finalitat. Es conserven els vestits de cada època de l'any i sembla que es poden datar els del sacerdot en el segle XIX i els de la Verge i el Nen en el XVIII.

Història

La capella apareix esmentada per primera vegada el 979 (JUNQUERAS, ESCAYOL, 2001), (LLORACH SANTÍS, 1992b) en una donació que féu Sunifred d'una torre, unes cases i d'altres propietats que posseïa al terme d'Olèrdola. Una de les afrontacions dels alous cedits correspon al gual de Santa Margarida. Segons es desprèn d'un document de Sant Sebastià dels Gorgs, l'any 1024 s'hi feien obres. No tornem a tenir notícies de l'església fins el 1153. Aquell any, dins la capella de Santa Margarida i sota l'acolliment del prevere Berenguer Arnau, Pere Berenguer i uns altres homes convingueren cercar una concòrdia entre l'abat Ramon de Sant Cugat del Vallès i Ramon Mira, que pledejaven per la titularitat d'unes terres de Masquefa. Al final de l'edat mitjana la capella passà per força vicissituds, com ho demostra una visita pastoral feta el 1508. Santa Margarida necessitava en aquell moment una reparació del sostre i de les portes i no disposava ni de campana ni de cap tipus d'ornament. Més tard, per causes desconegudes es va perdre el record de la santa titular i l'església agafà el nom pel qual ara es coneix Pel que fa a la masia, i com a dada singular, es conserva una teula que indica una data de col·locació d'una de les cobertes de la casa. En aquesta teula es pot llegir lo següent: "Vuy dia 22 de abril de 1729".

Hi ha també una cèdula conforme un avantpassat (Jaume Almirall i Miró) havia estat familiar del Sant Ofici. L'any 1898 va haver-hi un aplec a la capella que va reunir prop de 3.000 persones portant creus i banderes en honor de la Verge de Llinda. Es va fer una missa de campanya. Durant el segle XX va patir les escomeses devastadores de la guerra de 1936, de manera que l'església fou cremada, i només se salvaren les rajoles policromades del segle XVIII del paviment del presbiteri.

